

BOG

ET STED AT DØ (/BOEGER/ET-STED-DO)

Af Abdellah Taïa (/forfattere/abdellah-taia) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A52535719)

BASIS%3A52535719)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/et-sted-do) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&title=Et%20sted%20at%20d%C3%B8)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&status=Et%20sted%20at%20d%C3%B8+https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&title=Et sted at](https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&title=Et sted at dø)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&status=Et sted at](https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do&status=Et sted at dø+https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do)

[at dø](https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do))

[dø+https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do](https://litteratursiden.dk/boeger/et-sted-do))

Romanens gennemgående figur er marokkanske Zahira, som tjener penge som prostitueret i Paris og sender penge til sin families underhold og uddannelser. Hun er også den, bogens øvrige personer, som har søgt tilflugt i Paris, søger trøst hos. Skæbnefortællinger om mennesker, som må sige farvel til deres fødeland og familie i håb om at få noget bedre ud af livet. Og som erkender, at de i bedste fald kun har opnået et andet sted at dø.

TAGS:

HOMOSEKSUALITET (/TAXONOMY/TERM/4500)

IRAN (/TAXONOMY/TERM/4862)

ALGERIET (/TAXONOMY/TERM/263)

MELLEMØSTEN (/TAXONOMY/TERM/7100)

PARIS (/TAXONOMY/TERM/8186)

MAROKKO (/TAXONOMY/TERM/6951)

TRANSKØNNETHED (/TAXONOMY/TERM/27540)

PROSTITUTION (/TAXONOMY/TERM/8604)

ANMELDELSE

(/users/soren-feldtfos-thomsen)

Af Søren Feldtfos Thomsen (/users/soren-feldtfos-thomsen)

Skribent
07 nov.17

Det er fortsat de undertrykte og marginaliserede, Abdellah Taïa interesserer sig for i sin seneste roman. Den marokkanske forfatter har aldrig været bedre.

I 'Et sted at dø' møder vi en række mennesker, som hver på sin måde kæmper for at skabe sig et liv i Europa efter at være flygtet fra deres hjemlande: Den marokkanske kvinde Zahir, der arbejder som prostitueret i Paris, hendes ven, algerieren Aziz, som undergår en kønsskifteoperation for at blive kvinde, og den homoseksuelle Mojtaba, der er flygtet fra styret i Iran. Fælles for dem er, at de alle lever på bunden af det franske samfund, i håbet om en bedre tilværelse. Det er disse marginaliserede mennesker, Abdellah Taïa lader tale i sin stærke, smukt skrevne roman, der har Paris som ramme.

Zahir er romanens gennemgående hovedperson, hvis historie overlapper med de andre figurers, og dermed binder Taïas forskellige fortællerstemmer sammen. Zahir lever under kummerlige forhold i en af Paris' fattige bydele, mens hun drømmer om at blive gift med sin elsker, srilankaneren Iqbal.

Hendes baggrundshistorie domineres af faderens død i en tidlig alder og af fasteren Zineb, som forsvandt mange år forinden under mystiske omstændigheder. Til trods for at ingen aner, hvor fasteren blev af, repræsenterer hun for Zahir håbet om at slippe væk og skabe sig et liv i frihed. Tidligt i romanen spørger hun i en drøm sin far:

"Er hun blevet kidnappet? Solgt til en eller anden rig jordejer? Hun var ikke død. Hun var ikke død. Det sagde du til dig selv, for ikke helt at miste håbet. Det er, hvad du endnu i dag siger til dig selv. Tænk på hende, far. Tænk på hende, alt hvad du kan. Zineb. Zineb. Zineb. Jeg tænker også på hende. Jeg mumler også hendes navn. Jeg misunder hende endda. Hendes skæbne må have været at være fri."

Et egentligt plot har romanen ikke. Taïa lader på skift sine figurer komme til orde i lange monologer og dialoger skrevet i et ofte intenst, altid smukt, poetisk sprog, hvor håbet og de knuste drømme levendegøres, og hvor vi får brudstykker af karakterernes hverdag og indre univers. Jeg blev især slået af Taïas portræt af den transkønnede Aziz, hvis indre monolog efter kønsskifteoperationen slår over i en dialog, hvor det gamle mandlige 'jeg' går i rette med det nye, kvindelige. Det er en modig og vidunderligt velskrevet udforskning af kønsidentitet og indre splittelse:

"Du har slået mig ihjel. Du har fjernet mig fra dig. Fra din krop. Jeg er ikke længere noget. Hvor skal jeg begive mig hen nu? Min situation er værre end din. Jeg findes ikke længere. Du kan i det mindste give den som deprimeret og grådkvalt diva. Mig har du udryddet. Du har ikke haft den mindste medlidenhed med mig. Du har bare gjort, som du selv ville. Blive kvinde. Blive kvinde. Nu hvor du er blevet det, burde du være henrykt. Du burde tro på Allah på ny. Gør det. Gør det. Det er Ham, der har ladet det ske."

Med 'Et sted at dø' forlader Abdellag Taïa den eksplicit selvbiografiske stil, som karakteriserer de to forudgående danske oversættelser, Englene fra Frelsens Hær (<https://litteratursiden.dk/boeger/englene-fra-frelsens-haer>) og Arabisk vemod (<https://litteratursiden.dk/boeger/arabisk-vemod>). Men det er de samme menneskeskæbner, der optager ham, og de samme tabuiserede emner han undersøger: homoseksualitet, kvindeundertrykkelse, behandlingen af flygtninge og indvandre i Vesten. Frem for alt har Taïa et fantastisk sprog, stærkt og glødende, som puster liv i hans karakterer og rammer læseren med ærlighed og åbenhed. Og særligt hér udgør 'Et sted at dø' et nyt højdepunkt i Taïas forfatterskab og viser en forfatter, som udvikler sig og bliver stadig bedre.

Hvis jeg skulle kritisere en eneste ting ved romanen, må det være, at den med sine godt 134 sider føles alt for kort. Jeg kunne sagtens have tilbragt mere tid i selskab med Zahir og hendes venner og ville gerne høre lidt mere om, hvordan det mon går dem. Når det gælder så velskrevet en bog, kan man næppe få for meget af det gode.

BOGDETALJER

Andre bøger af Abdellah Taïa